

Wiek XX

Ksenia akurat urodziła się w buńczucznym 1919 w rodzinie wielodzietnej w obwodzie Winnica. Gdy dwoje z ośmiu dzieci zmarło, pozostało u Tostanovskich sześć córek. Żyliśmy bardzo biednie, więc kawałek ziemi, przyznany przez władze sowieckie, został przyjęty jako hojny dar. Ojciec postanowił zająć się winnicą. Ale w 1932 roku, kiedy młode sadzonki nie dały nawet pierwszych zbiorów, został zaproszony do kolchozu, sadzić winnice. Głowa rodziny odmówił oferty i po sprzedaży koni i krów, zapłacił wyznaczony przez państwo podatek. W następnym roku, nastąpił wzrost podatków, a nie było już czym płacić, więc majątek został skonfiskowany, a rodzina znalazła się na ulicy. Zamieszkała w cudzym opuszczonym domu, a w ciągu roku rodziców jako wrogów ludu deportowano do Kazachstanu. W ten sposób dla 14-letniej Kseni rozpoczęło się dorosłe życie. Ją i jej młodszą siostrę zmuszono na stronach lokalnych gazet by wyprzeć się rodziców - "wrogów ludu". Starsze siostry wyszły za mąż a Ksenia cztery lata pracowała w kolchozie, wstąpiła do Komsomołu.

W 1937 roku rodzice wrócili, ale natychmiast zostali aresztowani, a dzieci ich więcej nie widziały. Wkrótce i Ksenia została aresztowana i zesłana na 10 lat do Kazachstanu. W Temirtau więźniowie budowali drogę do Tashtagol. Następnie przetransportowano ich do Kotłasu, gdzie umieścili ich w barakach za drutami kolczastymi.

Od ciężkiej pracy u Kseni otwały się przetoki stawu biodrowego, z którymi znalazła się w szpitalu. Po uwolnieniu młoda kobieta została zwolniona od ciężkiej pracy, a w 1944 roku wróciła do Kazachstanu. Tutaj szczęście wreszcie uśmiechnęło się do Kseni. Zamieszkała w mieszkaniu z rodziną rosyjskich geodetów, który nauczyli ją podstaw ich specjalności. W 1945 roku, wraz z nowymi przyjaciółmi Ksenia Nikiforovna przeniosła się do Arhipo-Osipovka, gdzie poznała swojego męża. Po ślubie Shlynchik przeniesiony został do Gelendzhik.

Od 1948 Ksenia Nikiforovna pracowała jako telefonistka w szkole partii. Pomimo ciężkiej choroby i niepełnosprawności 2 grupy, aż do przejścia na emeryturę nadal pracowała w straży i innych organizacjach w mieście. W pokoju i harmonii Shlynchikowie przeżyli pół wieku, a teraz Ksenia Nikiforovna została sama. W domu pomagają jej sąsiedzi i członkowie ochrony socjalnej i staruszka dzieli się z bliskimi swoja mądrością i doświadczeniem. Szczęśliwa rocznica Xeni Nikiforovnej!

L. Tyurenkova, przewodniczący podstawowej organizacji byłych drobnych więźniów obozów koncentracyjnych. – http://gelpriboy.ru/ehovoini/i_zhizn_i_slezy_i_ljubov/